

[Birgith Mogensen]

Af hensyn til den kommunale planlægning må vi bede teledistributionsselskaberne lade kommunerne vide, hvor både vi og de står.

Når vi betragter det foreliggende forslags 3 modeller til, hvorledes økonomien i hybridnettet forudsættes afklaret, har CD svært ved at finde noget positivt i modellerne A og B, og der er en række spørgsmål knyttet til model C.

Vi noterer os de tanker, der er givet udtryk for om farerne ved alt for store antenneforeninger, men spørger om, hvorledes det kan lade sig gøre at opdele de eksisterende foreninger. De er jo kendetegnet ved at befinde sig i de store byer, og her virker de naturlige. Uden for de større byområder er det til gengæld vanskeligt at forestille sig at antenneforeningerne kan opnå nogen faretruende størrelse, altså faretruende for økonomien i antenneforeningernes ønsker om og behov for tilslutning til hybridnettet. Eller sagt på en anden måde: det må tilstræbes, at der via en vis styring ikke sker en så stor sammenlægning af eksisterende antenneforeninger, at en sådan sammenlægning kan udhule økonomien i det overordnede net.

For lad os slå fast, at nok beskæftiger vi os i dag med hybridnettet, men vort formål er at bane vej for bredbåndsnettet. Netop derfor er det så vigtigt, at vi forstår betydningen af hver enkelt del i den sag, vi her behandler.

Af vore afgørelser afhænger utrolig meget i det kommende samfunds udvikling. En række sociale og erhvervsmæssige og dermed infrastrukturelle aspekter knytter sig til en etablering af bredbåndsnettets forløber, hybridnettet.

Jeg har derfor med tilfredshed noteret mig, at ordføreren for forslagsstillerne, fru Ritt Bjerregaard, har udtalt, at der i så vigtig en sag må samarbejdes med regeringen. Jeg ser derfor frem til i enighed med socialdemokratiet at finde den rigtigste løsning for etablering af hybridnettet.

Poulsgaard (FP):

Der er jo forskel på folk; det ved vi godt. I fredags, da vi diskuterede mit forslag, terroriserede hele salen. Her retter ministeren en stor tak til socialdemokratiet – det var faktisk det samme, vi diskuterede. Men jeg

kan egentlig godt forstå, at ministeren var lidt irriteret på mig i fredags, for det, jeg sagde i fredags, var præcis det samme som det, venstres ordfører sagde nu. Jeg kan søreme godt forstå, at den regering har brug for nogle tanker og nogle overvejelser; en sådan uenighed skal man vist lede længe efter. Det var en helt anden tone, der lød fra hr. Sander i fredags, men hr. Fogh Rasmussen skal ikke have utak for, at han rejser debatten.

Det er spild af folketingets tid at diskutere det forslag, og dog må man måske sige, at det ikke er det, efter at have hørt de radikale. Det er sjældent, jeg føler trang til at sige tak til de radikale, men da jeg havde hørt fru Lone Dybkjær her i dag, forstod jeg, at dette vil få meget svært ved at samle flertal; jeg tror altså ikke på, at ministeren kan banke sine kollegaer i regeringen på plads.

Jeg har lyst til at citere teledirektør Ib Lønberg. Han siger, at det ikke er rigtigt, som det hævdes, at en særlig lovgivning om hybridnettet er nødvendig for at få et bredbåndsnethjemme, lige så lidt som det er nødvendigt for at få lyslederteknikken til at vinde indpas. Generaldirektør Würtzen siger, at man godt kan vedtage hybridnettet helt uden restriktioner, det vil altså sige uden at vedtage forbud mod privat nedtagning af signaler eller tvangstilslutning af nogen art.

Men sagens kerne er jo netop, at man vil forbyde disse privatnedtagninger, og så kan man stå og sige det modsatte, lige så meget man vil. Man skulle tro, at ministeren for offentlige arbejder kunne acceptere disse ekspertudtalelser, da han i den nedtagningsdebat, vi havde i fredags, stoled 100 pct. på de udsagn, han var blevet forsynet med fra P & Ts side.

Jeg vil bare stille et enkelt, meget vigtigt spørgsmål: hvad vil disse hybridtilhængerpartier gøre, hvis fællesantenneanlægsforeningerne, som jo har over 2 millioner seere, ikke ønsker at tilslutte sig hybridnettet? Med de oplysninger, vi er i besiddelse af, er der noget, der tyder på, at ca. 98 pct. af dem ikke ønsker at tilslutte sig dette hybridnet. Og hvad vil man gøre, når de rundspredende, direkte sendende satellitter kommer op i 1985–1986? Disse satellitter, som er underkastet den internationale radiolovgivning, kan det danske folketing ikke forhindre. Folketinget kan ikke forhindre fællesanlæg eller private i at nedtage fra dem; det er alle inter-